

מכבדת, וראו אותו הבריות. אז הטענו אליו והשתחוו לפניו, יפהן ואימה נפלו עליהם מפחדו. זהו שפטותם (בראשית ט) ומוראותם וחתכם יהיה על כל חית הארץ ועל כל עוז השמים. הבנים אותו לנו לגור לשרו, היהות לו שמחה על שמחה ולהשתעשע בו. עשה לו חפה מכחה באבני יקרות, ימליכים עלונים שמחים לפניו. אמר בך צוה אותו על עז אחר, ולא עמד במצוות רבונו.

מצאו בספרו של חנוך, שלאחר שהעלתה אותו הקדוש ברוך הוא והראה לו את כל גני הפלג, עליונות ותחותים, הראה לו את עז החמים והענש שהצודה עליו אדם, והראה לו מקומו של אדם בן עז. וראה, שאלמלא שמר אדם מצוח זו, יכול לעמוד פסיד ולהיות שם תמיד. הוא לא שמר מצות רבונו - יצא בדיםוס וגעןש.

רבי יצחק אמר, אדם נברא דו-פרצופים, והרי בארכנו, (שם) ויקח אחת מצלעתו - נסרו הקדוש ברוך הוא ונעשה שניים, ממזרח וממערב, הדא הוא דכתיב, (זהלט) אחריך וקדם צרכני. אחר זה המערב. וקדם זה מזרח. רבי חייא אמר, מה עשה הקדוש ברוך הוא? תקן אותו נקבה, ושבכל אחת יפיה על הכל, והכניתה לאדם. זהו שפטותם ובין ה' אללים את האלו אשר לך מן האדם מה טוב למלعلا? ויקח אחת מצלעתו. מה זה אתה? במו שנאמר (שירו) אתה היא יונתי תפמי אתה היא לאמה. מצלעתו - מצדךין, כמו שנאמר (שםותכו) ולאלו המשבעו.

בדמות יקירה, וחייב ליה ברין, כדיין אתכנשו לגביה, וסגידו לקבלה, ואימתא ודחלא נפלת עליה מדחלתיה, הדא הוא דכתיב, (בראשית ט) ימוראכם וחתכם יהיה על כל חית הארץ ועל כל עוז השמים.

יעיליה לגנטיה דנטע, לנטריה למינוי ליה חדו על חדו, ולאשטעש בעיה. עבד ליה טרוצטבולין מחפין באבני יקר, ומלאכין עלאיין חדאן קמיה. לבתר פקיד ליה על אילנא חד ולא קאים בפקודא דמאריה.

אשרנה בספרא דחנוך, דלבתר דסליק ליה קדרשא בריך הוא, ואחמי ליה כל גניזיא דמלבא, עלאי ותפאי, אחמי ליה אילנא דחמי, ואילנא דאתפקד עלייה אדם, ואחמי ליה דוכתיה דאדם בגנטא דען. וחמא, דאלמוני נטיר אדם פקידא דא, יכול לקיימא תפירה, ולמחיי תפירה פמן. הוא לא נטר פקידא דמאריה, נפק בדיםוס ואתענש.

רבי יצחק אמר, אדם דו פרצופין אתבריר, וזה אוקימנא, (בראשית ב) ויקח אחת מצלעתו, נסרו הקדוש ברוך הוא ואתעבידו תרין, ממזרח וממערב, הדא הוא דכתיב, (זהלט) אחריך וקדם צרכני. אחריך דא מערב, וקדם דא מזרח.

רבי חייא אמר, מה עבד קדרשא בריך הוא, פקין לההוא נוקבא ושבליל שפירוייה על כלא, ועיילה לאדם, הדא הוא דכתיב וייבן יי' אלהים את האלו אשר לקח מן האדם לאשה. פא חי, מה כתיב לעילא, ויקח אחת מצלעתו. מי אתה. במה דעתך אמר (שיר השירים ט) אתה היא יונתי תפמי אתה היא לאמה. מצלעתו: מיטרוי. כמה דעתך אמר, (שםותכו) ולאלו המשבעו.